

מערכת השטה להתיסדות החברה "עזרת אחים"

אשר הורה והונה לבי להציע לפני כל חכמי ישראל גדולי הדור.

א

הנה המצב הנורא של אחינו היהודים עתה ברוסיא כבר נודע למדי. בי און מי משיות פוזרות ישראל לא שמעה עדיין את קול צעקת תמרורותיהם ואנקת מכאובותיהם, הגדולות הבוקעות ועולות עד למרומי הרקיע? ובקול נהי תמרורים צועקים ומתחננים הם: מבין נבכי תהום צרותיהם ומצוקותיהם האיומות והנוראות האלה, אל כל אחיהם הקרובים והרחוקים, לבל יעמדו נא על דמם הנשפך עתה כמים, יאורים יאורים, בראש כל חוצות, וימהרו ויבואו תיכף לעזרתם, לבקש ולמצוא איזה מזור ותרופה לשברם הגדול כים; ולכן ברצותינו לצאת עתה ידי חובת עזרת אחים בצרה, זאת העצה היעוצה לנו לעשות עתה, ראשית כל דבר עלינו ליסד ולשכלל, ברשיון הממשלה, אגודת-חברים מכל הרבנים והאדמו"רים הגדולים, השועים והנדיבים, פועלי-צדק ואנשי-מעשה, ראשי הקהלות והחברות, די בכל אתר ואתר ובכל מדינה ומדינה, ולעבוד כלם שכם אחד, מבלי כל שום נמיות או פניות צדדיות ומפלגותיות, תחת נשיאותו של איזה אדם המעלה, שיהיה נוח ורצוי לכל הבריות והמפלגות, ולאסוף ולקבץ נדבות רבות מכל אהב"י שבכל ארבע כנפות הארץ, כל איש ואיש יתן כאשר ידבנו לבו וכברכתו, אשר ברכו ה'; העשירים הגדולים, אשר כסף תועפות למו, המה בודאי ירימו תרומה גדולה לה' לררבות מוהר ומתן, כיד גודל נדיבתם הרחבה, והבינונים, מבני דלת העם, גם המה לא יקפצו את ידם מלהביא כסף-תרומה ומעשר-עני, כד אחד כפי מסת ידו, אחד המרבה ואחד הממעיט; וכל פרוטה ופרוטה מצטרפת לחשבון גדול, עד שיאצר ויחסן סכום הגון ומסוים, ובעד הכסף הזה יקנו כרטיסי-אניות רבים לחלקם ולמכרם לעניי בני עמנו, מריהנפש, היותר נצרכים והיותר הכרחיים, בעד מחיר נמוך וזול, כמו למשל בעד שליש כסף מכדי שוים, או פחות או יותר מזה. ולסדר ולנהל את כל עניני האמיגרציה על פי הוראת ועד המרכזי של חברת יק"א בפטרבורג, יען כי הוא מומחה לאותו דבר, וראשית הפעולה לצורך קיבוץ הנדבות, צריך נשיא החברה ביחד עם כל יתר הרבנים שילוו תחת דגלו, לצאת בקול קורא וכדברי התעודות בכל עתונני התבל העבריים, הזרגוניים, הרוסיים, האשכנזים, הצרפתים והאנגליים, להכריז על השקלים ולעורר ולהלהיב היטב את לב כל העם למקטן ועד גדול, למהר ולהביא תיכף את כסף תרומתם לתוך אוצר החברה. ואת כל זה צריכים לעשות תיכף ומיד, בזהירות ובזריזות יתירה, כי היא מצוה שהזמן גרמא, ואי אפשר לדחותה כלל, אפילו רגע כמימרא, כי כבר באו מים עד נפש, ואין עוד עת לחכות כלל כידוע.

והנה